

[Pia Gjellerup]

Vi sendte vores oplæg til skatteministeren, fordi vi var så naive at tro, at man i regeringen ville være interesseret i at dreje barometerstanden bort fra storm gennem en fornuftig forhandling. Vi fik intet svar. Men vi kunne forstå, at vi langtfra var de eneste, der gik forgæves til skatteministeren i denne anledning. De involverede foreninger og en række personaleorganisationer gik også forgæves. Skatteministeren ville bruge alle sine kræfter på at presse Kommunernes Landsforening, der forhandlede med pistolen for brystet. Andre her i Folketinget har dog heldigvis takket pænt for vores oplæg og har været meget positive over for drøftelser herom.

Den 23. maj kom så aftalen mellem regeringen og Kommunernes Landsforening i hus, den aftale, som danner grundlag for de lovforslag, vi behandler her i dag.

Vi ser med nogen undren på, at regeringen opfatter Kommunernes Landsforening som rette aftalepart i sammenhæng med forhold, der ikke vedrører kommunerne. Vi ser hele skatteadministrationen som en helhed, hvoraf kommunerne forvalter deres store og vigtige andel.

Vi kan derfor ikke anerkende den såkaldte kommuneaftale, men vi kan anerkende de kardinalpunkter, som kommunerne har ønsket at sikre sig gennem indgåelsen af aftalen med regeringen, nemlig 4 punkter:

For det første at ligningen forbliver i kommunerne, for det andet at klagesystemet fornkles, for det tredje at kommunalbestyrelserne sikres indsigt i ligningsplanlægningen, og for det fjerde at moderniseringen af vurderingsystemet fortsættes.

Disse kardinalpunkter vil også kunne indeholdes i lovforslag, der vil få Socialdemokratiets støtte, men der er områder uden for disse punkter, hvor vi ikke kan acceptere indholdet af aftalen.

Ligningskommissionerne skal således ikke være klageorganer. 275 klageorganer med et beskedent sagsmateriale i de mindre kommuner vil give meget forskellige afgørelser og derved blot give anledning til flere klagesager og mindske af retssikkerheden.

Ligningskommissionerne skal være den ansættende myndighed med ansvar gennem delegering til den kommunale skatteforvaltning. Ligningsplanarbejdet og ressourceforbruget

skal tilrettelægges i ligningskommissionerne i samarbejde med kommunalbestyrelserne, og ligningskommissionerne skal endelig have den folkevalgte indsigt i forvaltningen.

Regeringen foreslår skatterådene nedlagt. Derved vil man få et system med såkaldte skatteankenævni i et antal af 275 som leverandører af klagesager til Landsskatteretten. Det bliver uoverskueligt, og sagsmængden i Landsskatteretten vil mindst blive fordoblet, hvilket vil vise den rette vej til et totalt sammenbrud.

Socialdemokratiet foreslår, at skatterådene bliver den almindelige klageinstans. Vi ønsker tilknyttet et juridisk element med henblik på sikring af den korrekte retsanvendelse. Herved vil vi kunne forsvare at forbeholde Landsskatteretten til netop de principielle og væsentlige sager.

Jeg har omtalt vores forslag vedrørende de store virksomheder og koncerner. Dette gør regeringens forslag ikke noget effektivt ved. Regeringen foreslår, at arbejdsgiverkontrollen flyttes til toldvæsenet, i hvert fald en del af den. Herved vil de hidtidige anstrengelser for at lave virksomhedskontrol i kommunerne i nogen grad blive spoleret. Selve indgangen til ligningen vil med dette forslag blive flyttet bort fra kommunerne. Det er ulogisk, og det er uhenigtsmæssigt.

Rygterne vil vide, at toldvæsenet i København og Århus har advaret imod en overtagelse af opgaverne, der i disse to kommuner dækker ca. en tredjedel af den samlede opgave på landsplan. Taler disse rygter sandt?

På vurderingsområdet er regeringens forslag også landet på det forkerte ben. Vi ønsker ikke den folkevalgte vurderingsmyndighed fjernet, og ligningskommissionerne vil efter vores opfattelse ikke være egnede som klagemyndighed heller inden for vurderingsområdet. Derimod skal vi fortsætte den teknologiske udvikling på området i samspil med den folkevalgte vurderingsmyndighed og fastholde skyldrådene som uafhængig klageinstans med den ekspertise, der er opbygget dér.

På personaleområdet er der lagt op til så drastiske reduktioner, at effektiviteten i skatteadministrationen vil komme til at lide et alvorligt knæk. Som vi også gav udtryk for i februar, er vi enige i, at bestræbelserne for en effektiv edb-rationalisering, forenkling af skattelovgivning og effektivisering af ligningen skal intensi-